

Родмардон

Барои ҳифзи Ватан, таҳкими Истиқлолият
ва амнияти миллӣ тайёрем!

Ҳифзи истиқлолу
озодии давлат ва
расидан ба чунин
чашнҳои бузург,
пеш аз ҳама,
натиҷаи хизмати
содиконаву ватан-
дӯстонаи ҷузъу
томҳои Артиши
миллии кишвар
мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

№8 (209)
28 августи соли 2023

Наشرияи тарбияи ҳарбию ватанпарастии Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон

ХУҶАСТА БОД, ИСТИҚБОЛИ ИСТИҚЛОЛ!

Барои ҳар миллату қавми озодандешу озодихоҳ истиқлол падидаи бузургест, ки гузаштаву имрӯзаи онҳоро тақвият бахшида, ҷаҳони навро ба рӯшон боз мекунад. Барои мардуми куҳанбунёд ва шарафманди тоҷик низ Истиқлол яке аз чашнҳои сарнавиштсози таърихӣ, бунёди давлатдорӣ навин ва худшиносии миллӣ ба шумор меравад. Халқи тоҷик дар масири таърих роҳҳои пурпечуби зиёдеро тай карда, сада ба сада, сол то сол зиндагӣ, ҷаҳонбинӣ ва тафаккури худро дигар намуда, пирӯзҳои дилхоҳ ба даст овардааст, аммо бехтарин дастовард, бехтарин пирӯзӣ Истиқлоли давлатӣ мебошад, ки таҳкурсии Тоҷикистони навинро тарҳрезӣ намудааст. Миллати бофарҳанги мо тӯли 32 сол мешавад, ки ин неъмат бебаҳоро чун гавҳараки чашм муҳофизат менамояд. – «Зеро Истиқлоли давлатӣ бузургтарин ва муқаддастарин неъмат, нишонаи олии ҳувияти миллӣ, ифтихор ва номуси ватандорӣ, рамзи ҳастии миллати бостонӣ ва соҳибхитиёру соҳибдавлати тоҷик ва асоси хушбахтиву сарбаландии сокинони Тоҷикистон мебошад».

Таърих гувоҳ аст, ки аксар давлатҳо истиқлоли комил ба даст овардаанд, вале онро муҳофизат карда натавониста, озодии хешро аз даст додаанд.

Мусаллам аст, ки ояндаи миллатамон дар дасти ҳуди мост ва барои расидан ба лаҳзаҳои пурнишот ва масарратбахш, ки ҳадаи истиқлол аст, мардуми тоҷик монеа ва хатарҳои зиёдеро паси сар намудаанд. Бахусус солҳои аввали истиқлол пур аз даҳшату фочеа, азияту машаққат, таҳқиру маломат ва залолату қароҳат буд. Хатари аз байн рафтани давлати ҷавони тоҷикон ва пароканда гардидани миллати тоҷик фоҷиаи асосии он рӯзгор буд. Барои миллатро аз ин фоҷиаи нагин раҳонидан, иродаи қавӣ ва зарофати рафеъ лозим буд. Хомӯш кардани оташи ҷанг, қатъ кардани хунрезӣ, барқарорсозии сулҳу оромӣ ва амну осоиши мардум масъалаи асосӣ ба шумор мерафт. Мардуми сарзамини тоҷик аз он шукргузоранд, ки таҳти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон кишвари мо дар бунёди ҷомеаи навини дунявӣ ва демо-

кратӣ роҳи пуршарафиро тай намуда, музаффариятҳои Истиқлоли давлатиро ҳифз карда тавонистанд. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки миллати тамаддунофари мо дар ободии Ватани хеш тамоми ҳастиро бахшида, ба қул्लाҳои мурод расидаанд.

Истиқлол моро соҳиби тоҷу тахт, Парчам, Нишон, Суруди миллӣ ва Конститутсияи ҷадид намуд. Ба даст овардани истиқлоли давлатӣ барои миллати тоҷик нишони олии ватандорӣ,

созандагӣю ободӣ, бахту нишот ва сулҳу субот буда, сарнавишти мардумро ба таври қулӣ тавонист дигар намояд.

Истиқлол барои тоҷикон бақои симои миллат, нишон аз пойдеории давлат, рамзи асолату ҳувият, шиносномаи миллат ва шаъну эътибор дар ҷомеаи ҷаҳонӣ мебошад.

Чуноне ки Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон таъкид менамоянд: «Истиқлоли давлатӣ дастоварди бебаҳост, ки

сарнавишти халқамон ва ояндаи давлатдорӣ миллии моро муайян намуд ва имконият фароҳам овард, ки мо забону фарҳанг, арзишҳои миллӣ ва анъанаҳои аҷдодиамонро эҳе намоем ва барои рушди минбаъдаи онҳо заминаҳои мустақкам гузорем».

Дар ҳақиқат истиқлол имконият фароҳам овард, ки тамоми соҳаҳои хоҷагии халқи кишвар ба дараҷаи баланд рушду нумӯ ёбад. Симои шаҳру деҳоти кишвар ба қулӣ дигар шуд. Бо дасти тавоноии истиқлол сар то сари Тоҷикистон обод шуда, ба кишвари сайёҳӣ табдил ёфт.

Кишвари мо ҳоло дар марҳилаи созандагӣ ва бунёдкорихо қарор дорад. Бунёди роҳҳои мошингарди Кӯлоб – Қалъаи хумб, Шоғун – Зигар, Душанбе – Чанок – Бӯстон, Душанбе – Ваҳдат – Данғара, роҳи охани Кӯлоб – Бохтар, нақбҳои Истиқлол, Чормағзак, «Шар – шар», неругоҳҳои барқии оби «Роғун», «Сангтӯда – 1», «Сангтӯда – 2», «Помир – 1» ва даҳҳо неругоҳҳои хурду бузург сохта ба истифода дода шуданд, ки барои пешрафти ҳамаҷонибаи кишвар мавриди баҳрабардорӣ қарор гирифтаанд.

Ба шарофати сиёсати оқилонаи Сарвари давлат дар солҳои соҳибистиқлолӣ Тоҷикистон ба кишвари намунаи дурахшони ҳифзи сулҳ, таҳкими ваҳдати миллӣ, баланд бардоштани ҳуқуқҳои инсон ва фароҳам овардани фазои солими амну осоиш мубаддал гардид.

Аминем, ки Истиқлоли давлатии тоҷик ҷовидона аст ва ҳеҷ неруе онро ҳалалдор сохта наметавонад, зеро мардуми мо онро гиромӣ дошта, мисли гавҳараки чашм муҳофизат мекунам.

Саодат Сатторӣ

Дар ҳимояи истиқлолу озодии ватан

Воқеан, имрӯз қулли мардуми шарафманди диёр сарбаланду сарафроз аз онанд, ки ҷашини бузургу таърихӣ- Истиқлолияти давлатии Тоҷикистони азиз ва 30-солагии Артиши миллиро дар фазои осоишта ҷашн мегиранд. Иштирок ва саҳм гузоштан дар тантанаҳои ҷашинӣ барои ҳар як шаҳрванди кишвар мояи ифтихору шарафмандӣ мебошад.

Бояд қайд намоем, ки дар арафаи ин ҷашнҳои бузург 3-юми сентябр - Рӯзи таъсисёбии Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон низ таҷлил карда мешавад. Ҳаёти шахсии Гвардияи миллии барои пуришукӯҳ ва бо дастовардҳои намоён ҷашн гирифтани ин санаҳои муҳими таърихӣ ҳамаҷониба омодагӣ доранд.

Полковники гвардия
Муҳаммаднаим СОБИРИЁН,
муовини фармондеҳи
Гвардияи миллии
онд ба корҳои сиёсӣ-тарбиявӣ

Бо шукӯҳу шаҳомати хоса таҷлил намудани 32 – солагии Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон, 30-юмин солгарди таъсисёбии Артиши миллии ва Рӯзи таъсисёбии Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон аҳамияти бузурги таърихӣ-ву сиёсӣ дорад. Имрӯзҳо, ки мо дар чорабиниҳои омодагӣ ба баргузори ин санаҳои бузурги миллии иштирок дорем, бо боварии комил гуфта метавонем, ки эҳсоси ифтихору ватандорӣ дар чеҳраи ҳар як хизматчиёи ҳарбӣ хувайдост.

Таъсиси артиш ва роҳи тайна-мудаи он дар таърихи навини тоҷикон рӯйдоди муҳим буда, нақшу рисолати низомиёно дар тамоми ин давра метавон арзишманд маънидод кард. Чуноне ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон-Сарфармондеҳи Олии Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо ихлоси қаноатмандӣ пайваста таъкид мекунанд, ки «Мо ба афсарону сарбозони далеру ҷасури Қувваҳои Мусаллаҳи давлати соҳибистиклоли худ, ки фарзандони миллати соҳибмаърифату тамаддуносо ва ободгару созандаи тоҷик мебошанд, ифтихор мекунем. Мо аз саҳми басо арзандаи ҳаёти шахсии Қувваҳои Мусаллаҳ, кормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва собиқадорон дар ҳимояи истиқлолу озодии Ватан ва дастовардҳои бузургу таърихӣ халқамон-сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ, ваҳдати миллии, ҳифзи марзҳои муқаддаси давлатии тоҷикон, таъмини амнияти давлат ва халқи Тоҷикистон ҳамеша сипосгузorem...»

Аз фурсати муносиб истифода бурда, ҳама хизматчиёни ҳарбиро бо ҷашнҳои дар пешистода табрику муборакбод мегуям. Мо ҳамеша кӯшиш мекунем, ки бо хизмати шоиставу софдилона ба боварии Пешвои миллат сазовор бошем ва ба халқи Ватан содиқона хизмат мекунем.

Дар тӯли 30 сол Артиши миллии роҳро тай кардааст, ки воқеан таърихист. Агар саҳифаҳои ин таърихро варақ гардонем, бо қорнома, қаҳрамонӣ, ҷасорату садоқат ва ҷоннисорихоӣ афсарону сарбозон ошно мегардем. Нахустин солҳои соҳибистиклолии кишвар хизмат дар сафҳои Артиш аз ҳар ҷиҳат мушқилу сангин буд. Чуноне ки Пешвои миллат таъкид мекунанд “Сарбозони Қувваҳои Мусаллаҳ дар солҳои аввали истиқлолият- дар шароите, ки сару либос ва силоҳу лавозимоти дуруст надоштанд, дар барқарор намудани соҳти конституционӣ ҷонбозиҳои зиёде карданд ва ҳазорон нафари онҳо дар ин роҳ қурбон шуданд, ки хотираи неки муборизони роҳи озодиро халқи сипосгузори тоҷик

Подполковники гвардия
Сафаралӣ ШЕРАЛИЗОДА,
сардори шӯъба, раёсати корҳои
сиёсӣ-тарбиявии фармондеҳӣ

ҳеҷ вақт фаромӯш намекунад”. Албатта, дар ин миён саҳми афсарону сарбозони Гвардияи миллии хеле назаррас мебошад. Хизмати шоиста, далериву шучоати хизматчиёни ҳарбиро ба инобат гирифта, 307 нафари онҳо аз ҷониби Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мукофотҳои давлатӣ сарфароз гардонда шудаанд. Мо хотираи ин ҷавонмардонро ҳамеша пос медорем ва номи неки онҳоро ҳаргиз фаромӯш намекунем.

Ҳаёти шахсии Қувваҳои Мусаллаҳ ва кормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ дар ҳимояи истиқлолу озодии ватан ва дастовардҳои таърихӣ он-сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллии, бунёди давлати демократӣ ва ҳуқуқбунёду дунявии Тоҷикистон, ҳифзи марзу буми сарзамини аҷдодӣ, таъмини амнияти давлат ва осоиши ҷомеа саҳми басо арзишманд доранд.

Эмомалӣ Раҳмон

Хизматчиёни ҳарбии Қувваҳои Мусаллаҳ ва дигар кормандони сохторҳои низомиву мақомоти ҳифзи ҳуқуқи кишвар барои таҷлили пуришукӯҳи ҷашини истиқлол омодагӣ мегиранд. Дар назар аст, ки ба муносибати ҷашини 32- солагии Истиқлоли давлатӣ паради ҳарбӣ бо иштироки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллии, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон баргузор карда шавад. Бо чанде аз хизматчиёни ҳарбӣ перомунӣ таҷлили ин ҷашнҳои бузурги миллии ва рисолати артиш суҳбат намудем.

- Ҳанӯз 17 сол доштам, ки хизмати ҳарбиро интиҳоб кардам. То имрӯз, яъне 25 сол аз ин касби пуршараф нон меҳӯрам, фарзандонамро низ дар рӯҳияи хизмат ба ватан тарбия мекунам. Ифтихормандиву сарбаландии волидонам ҳам аз хизмати ҳарбӣ, касби интиҳобнамудаи мо - бародарон мебошад.

Асоси устувории ҳар як давлати пуриктидор аз истиқлолияти комили он вобастагӣ дорад, ҳамчунин рушду пешрафташ. Пойдории истиқлолу озодӣ, амният, ҳифзу мудрофияи онро артиш таъмин менамояд.

Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон, барои мардуми шарафманди тоҷик дастоварди беназир мебошад ва он бо хиради азалии ватаншиносони ҳамаҷониба ва Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон таҳким ёфтааст. Яке аз нахустин да-

Подполковники гвардия
Диловар НОСИРЗОДА,
муовини командири
қисми ҳарбии 051055 онд
ба аслиҳа ва техникаи ҳарбӣ

стоварди соҳибистиклолӣ таъсиси Артиши миллии мебошад. Артиши миллии аз рӯзҳои аввали таъсис дар барқарор намудани соҳти конституционӣ ва пойдории арқони давлатдорӣ саҳми арзанда дошта, имрӯз ҳамчун сутуни истиқлол ва сипари бозғимодии ватан рисолати худро анҷом медиҳад. Барои мо хизматчиёни ҳарбӣ боиси шарафмандӣ аст, ки дар сафи Гвардияи миллии ҳамчун фарзандони содику тавоно хизмат мекунем, аз Ватану миллати худ дифоъ мекунем ва дар қатори мардуми сарбаланди кишвар ҷашини 32- солагии Истиқлоли давлатиро таҷлил менамоем.

Горди миллӣ - чехраи ҳомиёни Ватан

Барои идомаи бомароми раванди созандагӣ ва ҷиҳати боз ҳам нешрафта гардидани давлати соҳибхитиёри мо, хизматчиёни ҳарбии Қувваҳои Мусаллаҳ ва кормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқи кишвар, ки сипари боэътимоди давлат ва ҳомии қонуният у тартиботи ҷамъиятӣ мебошад, бояд беи аз ҳар вақти дигар ҳушёр у зирак ва омодаи ҳифзи амният, оромӣ ва суботи ҷомеа бошанд.

Шумо афсарону сарбозон, ки то имрӯз дар бунёди ҷомеаи демократӣ, ҳуқуқбунёд у дунявӣ, ҳифзи марзу буми Ватан, таъмини амнияти давлат, таҳкими суботу оромии ҷомеа ва волоияти қонун саҳми бузург гузоштаед, бояд минбаъд низ барои ҳимояи Ватан, истиқлолу озодӣ ва зиндагии осудани мардум аз ҳама гуна таҳдиду хатарҳо омода бошед.

Эмомалӣ Раҳмон

Подполковники гвардия
Алиҷон КАРИМЗОДА,
сардори шуъба, раёсати
аслиха ва техникаи
ҳарбии фармондеҳӣ

- Мардуми сарбаланди кишвар дар арафаи ҷашни бузургӣ миллӣ қарор доранд. Мо хизматчиёни ҳарбӣ низ шарикӣ шодиву нишоти сокинони кишварем. Бо ифтихор иброн мебарем, ки Қувваҳои Мусаллаҳ рисолати мукаддаси худро барои ҳифзи марзу бум, зиндагии озоиштаи мардуми Тоҷикистон бо устувориву фидокорӣ иҷро карда истодааст. Мо пеш аз ҳама ба дастуру ҳидоятҳои Пешвои муаззами миллат таъа қарда, дар пайравӣ ба иқдомҳои созандаву бунёдкоронашон вазифаҳои бар душ доштаамонро сарбаландона иҷро мекунем. Сарфармондеҳи Олии Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон генерали артиш муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон пайваста ба насли ҷавонамон муроҷиат қарда, таъкид мекунам, ки «Шумо бояд Ватанро дар баробари модари худ дӯст доред, кадр қунед ва ҳифз намоед». Албатта, ин суҳанон раҳнамои хизмат ва зиндагии ҳар яки мост.

-Мо як гурӯҳ хизматчиёни ҳарбӣ-занон, ки дар вилояти Суғд хизмати ҳарбиро пеш мебарем, аз иштирокамон дар машқҳои омодагӣ ба пароди ҳарбӣ, ба муносибати ҷашнҳои бузургӣ миллӣ бениҳоят хурсандем ва ифтихор дорем.

Ман 26 сол мешавам, ки дар Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон хизмат мекунам. Тамоми зиндагӣ, бурду боҳти ҳаёт ба хизмати ҳарбӣ пайваста аст. Лаҳзаҳои фаромӯшнашавандаву нотакрор бо ҳамхизматон, бонувони ватандӯсту меҳрубон, дӯстону наздикон ҳеле зиёданд. Вале дар арафаи ҷашни 30-солагии Артиши миллӣ таъкид қарданиям, ки албатта, меҳнату заҳмати мо занон ҳамеша аз ҷониби Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қадрдонӣ мешавад. Ман бевосита аз ҷониби Пешвои миллат бо медали «Хизмати шоиста» сарфароз гардидам, ки ин на танҳо барои ман, ҳамчунин барои аҳли хонадонам боиси ифтихору сарбаландӣ буд.

Ҷашнҳои бузургӣ миллиро ба қуллӣ хизматчиёни ҳарбӣ табрик гуфта, меҳоҳем фазои Тоҷикистон софу бегубор, мардумонаш ҳушрӯз ва сулҳу ваҳдати миллӣ ҳамеша пойдошад.

Майори гвардия
Муҳаббат ҚОБИЛЗОДА,
қисми ҳарбии 051056

- Ман соли дуом аст, ки дар Гвардияи миллӣ фаъолият дорам. Хизмат дар ин соҳтори бонуфузи низомӣ бароям боиси ифтихор аст ва бо қаноатмандӣ иброн мебарам, ки аз бонувони қисми ҳарбӣ бисёр мушқилиҳои қору зиндагиро омӯхтам. Онҳо бисёр самимӣ, меҳрубону хоксоранд. Сарвари давлат пайваста таъкид мекунам, ки хизмати ҳарбӣ мактаби омӯзиш аст. Ман ба ин ҳикмат қоиш шудам. Бо боварӣ меғӯям, ки мисли дигар бонувони қисми ҳарбӣ таҷрибаву зирақӣ андӯхта, ба Президент, ба Ватан содиқона хизмат мекунам. Албатта, дар як саф бо ин хизматчиёни ҳарбӣ -модарони ҳалиму хоксор қадам задан ва ҷашни 32- солагии Истиқлоли давлатии Тоҷикистон ва 30-юмин солгарди Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистонро таҷлил қардан, бароям боиси ифтихор аст.

Прапоршики гвардия
Навбаҳор МАШАРИПОВА,
қисми ҳарбии 051056

Сафар АМИРХОН

Истиқлол

Ифтихори мо зи Истиқлоли мост,
Аз сафои бахту аз иқболи мост.
Соҳибистиқлолу соҳибдавлатем,
Мурғи дунёи фараҳ ҳамболи мост.
Шукри ободии даврон мекунем,
Шукри хоки Тоҷикистон мекунем.
Қонфидо чун Коваи оҳангарем,
Сарбадорон - дар дифои кишварем.
Парчами нанг аз ватандорӣ ба каф,
Шӯҳраташиро аз фалак боло барем.
Ҳамчу фарзанди вафодори ватан,
Дар вафояи бигзарем аз қону тан.
Мулки худро боғу бўстон мекунем,
Сабзу хуррам чун гулистон мекунем.
Бо сарафрозиву бо азму талош,
Зиндагии ҳубу шоён мекунем.
Шукри ободии даврон мекунем,
Шукри хоки Тоҷикистон мекунем.

Истиқлолиятро метавон яке аз бузургтарин дастоварди миллати тоҷик унвон кард. Зеро миллати тоҷик кӯҳанбунёд буда, дар тури таърих давлатҳои хурду бузурги аз лиҳози сиёсат, илму фарҳанг хеле устуворро ташкил намудааст. Забони тоҷикиро ҳамчун рукни давлатдорӣ ташаккул дода, ба мо мерос гузоштааст. Пас аз пош хӯрдани давлати Сомониён, соли 999 тоҷикон дигар соҳиби давлате ба ин бузургиву шаҳомат набуданд.

Таърих гувоҳ аст, ки мардуми тоҷик тӯли ҳазор сол зери шиканҷаву азияти истилогарон мондаву бархе аз олимону нависандагон, арбобони калом, табибони соҳибтаҷриба, наққошони машҳур ва китобҳои нодирро аз даст доданд. Касе умед надошт, ки миллати тоҷик соҳиби давлати демокративу ҳуқуқбунёд мегардад.

Дар дунё қавму миллатҳое ҳастанд, ки то имрӯз аҳолии зиёд доранд аммо соҳиби давлат нестанд. Ба ин мисол шуда метавонанд, курдҳо ки дар рӯи дунё 41 миллион нафарро ташкил медиҳанд, соҳиби давлат нестанд. 15-17 миллиони онҳо дар Туркия буда, беш аз 4 миллионашон дар Ироқ ва боқӣ дар дигар кишварҳо сукунат доранд.

Боиси хушнудист, ки пас аз пароканда шудани Иттиҳоди Шӯравӣ ба миллати тоҷик мӯйясар гардид, давлати мустақили хурд ташкил диҳад. 9 сентябри соли 1991 Ҷумҳурии Тоҷикистон истиқлолияти давлатӣ ба даст овард, ки ин оғози марҳилаи навин дар таърихи миллати тоҷик гардид. Аммо оғози ин давраи нав басо душворихоро ба миён овард, тамо-

Истиқлолият–сарчашмаи пирузиҳо

ми дастгоҳи идоракунии, мақомоти маҳаллӣ фалаҷ гашта, давлати навбунёд артиш ҳам надошт. Авзои сиёсӣ низ рӯз аз рӯз хеле тезу тунд мегашт, сатҳи иқтисодии кишвар муташаниҷ буд, дар баробари ин ҷанги шаҳрвандӣ ба миён омад, ки хисороти он ба Тоҷикистон миллиардҳо сомонӣ зарар овард ва садҳо шахсони бегуноҳ ҷони худро аз даст доданд, тифлакони ҷанг монданд. Қавмпарастӣ, маҳалбозӣ авҷ гирифт. Мардум гуреза шуда,

ба ҳоки Афғонистон панаҳ бурданд. Новобаста ба ин бо кӯшиши фарзонафарзанди миллат Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар зерӣ як хайма таъсис дода шуд. Дар ин баробар рамзҳои муқаддасоти давлатдорӣ, аз ҷумла Суруди миллий, Парчами давлатӣ, Нишони давлатӣ, пули миллий – сомонӣ қабул гардид. Инчунин, гуфту гунидҳо низ баҳри барқарор намудани сулҳу субот ва оромии давлат бай-

ни ҳукумат ва муҳолифини тоҷик суръат гирифт. Ҳамин тавр, соли 1997 пас аз ба имзо расидани Созишномаи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистони тозаистиқлол амонию оромӣ ҳукмфармо гардид ва кишвар оҳисти - оҳисти рӯ ба беҳбудӣ овард. Рушди устувори иқтисодиву иҷтимоӣ, болоравии ҳисси ватандӯстиву ватандорӣ, таҳкими худшиносиву худогоҳӣ дар миёни тамоми табақаҳои ҷомеаи Тоҷики-

стон таъмин гардид, дар амал ҷорӣ гардид. Ин ҳама маҳз бо шарофати хиради азалии мардуми соҳибмаърифату фарҳангдӯсти тоҷик мӯйясар гардид. Тоҷикистон дар ин давра рӯз аз рӯз рушд намуд ва узви созмонҳои байналхалқӣ, аз ҷумла узви Созмони Миллали Муттаҳид, Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо, Созмони ҳамкории Шанхай, Созмони Аҳдномаи амниятӣ дастаҷамъӣ, Созмони ҳамкории исломӣ ва дигар ташкилоту созмонҳои байналмилалӣ гардид ва бо пешниҳоду та-

шаббусҳои бузурги худ дар ҳалли проблемаҳои умумибашарӣ саҳми арзанда гузошт.

Дар ин миён Тоҷикистон ба якчанд дастовардҳои бузург ноил гардид. Ба қор шурӯъ намудани якчанд агрегатҳои Нерӯгоҳи барқи обии «Роғун» ва бунёду барқарорсозии дигар нерӯгоҳҳои барқии хурду бузург дар кишвар, ҳалли проблемаҳои коммуникатсионӣ ва таъмини озуқаворӣ иқтисодии Тоҷикистонро боло бардошт. Баҳри беҳтар гаштани сатҳи дониш, тақмили илму технологияи муосир муассисаҳои таълимии мутабиқ ба талаботи давру замон сохта ба истифода дода шуд. Иншооти варзишӣ, аз ҷумла дар кӯчаву маҳалла ба истифода додани онҳо, рушди футбол, гуштини миллий ва дигар намудаҳои варзиш ба тарзи ҳаёти солими шаҳрвандон мусоидат карда, Тоҷикистонро дар мусобиқаҳои сатҳи байналмилалӣ муаррифӣ намуд. Дар соҳаи фарҳанг низ тағироти кулӣ ба миён омад. Чашнҳои Наврӯз, Меҳргон, Тиргон ва Сада, ки миллати тоҷик онҳоро ҳазорсолаҳо ҳифз кардааст, аз нав эҳё гардид ва маҳбуби оламиён шуд.

Истиқлолият ба миллати тоҷик баҳри эҳёи расму оинҳои ниёгон, қалъаҳову ёдгориҳои таърихӣ, зинда гардонидани бузургони миллат, бунёди корхонаҳои саноатӣ, ҳамкориҳои ногӯсастанӣ бо кишварҳои дунё, воридоту содироти маҳсулот ва дар умум устувориву рушди миллату давлатро таъмин намуд.

Ёкубҷон СУЛТОНАЛИЗОДА,
танзимгар-техники шӯъбаи
иттилоот ва робита бо ҷомеа

Дар ватандорӣ ба қор ояд дили як бо забон

Ватан чун Модар мафҳуми муқаддас ва бағоят дӯстдоштанист. Нафаре, ки хонадон ва азизони худро дӯст дорад, бешак Ватанро низ дӯст ва муқаддасу гиромӣ медонад. Аз саҳифаҳои таърих огоҳ ҳастем, ки абармардони хирад, қахрамонону диловарони шӯҷои Ватан чӣ гуна давлат, миллат ва сарзамини хешро дӯст дошта, баҳри бегазанду ҷовидон мондани он ҷонисорӣ кардаанд. Аз ин рӯ, таърих қахрамониву ҷонфидои фарзандони асили хешро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунад ва номи ҳар якеро бо хатҳои заррин сабт намудааст.

Ҷонфидой ва ватандӯстии фарзандони баору номуси кишварро дар раванди барқарорсозии сулҳу ваҳдати миллӣ дар Тоҷикистони азиз, ҳифзи дастовардҳои истиқлолият беҳтарин намунаи ватандориву меҳанпарастӣ метавон унвон кард. Бо ифтихор ва қадриносии ёдрас мешавем, ки дар он давраи ҳасос, дар қатори роҳбарияти олии кишвар сарбозону афсарони Артиши миллий дар пойдории сулҳу субот ва таъмини амният саҳми арзанда гузоштанд.

Имрӯз хизмат кардан дар сафи родмардону ҷавонмардони далеру шӯҷо воқеан давоми мантиқии кори мардони асили Ватан ва дӯстдоштани он мебошад. Сафҳои Артиши миллиро ҷавонони ватандӯсту ҳудогоҳи пурра мегардонанд.

Нафаре, ки ба хизмати ҳарбӣ мепайвандад, муқаддас будани Ватан-Модар ва арзиши олии доштани онро медонад. Зеро аксарият дар оила тавре ба воя мерасанд, ки волидон онҳоро дар рӯҳияи ватандӯстиву ватандорӣ тарбия намуданд. Ҳангоми суҳбат бо сарбозон ва волидонашон шояди он мегардем, ки зиёданд нафароне, ки барои хиз-

мат дар сафҳои Артиш ҷаҳду талош менамоянд. Сарбозону сержантони далеру шӯҷо дар қатори афсарону прапоршикон баҳри ҳифзу ҳимояи Ватан содиқона хизмат мекунанд. Қисме аз онҳо баъди ба анҷом расидани хизмати муҳлатноки ҳатмӣ дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳ хизматро ҳамчун касб интихоб намуда, идома медиҳанд. Дар ин радиф меҳодам, нуқтаи муҳимро вобаста ба интихоби касб ва шарафмандона хизмат кардан баён намоям. Бузургон беҳуда нагуфтаанд, ки дар ватандорӣ ба қор ояд дили як бо забон. Имрӯз ҷавонон дар ҳама бахшҳои ҳаёти ҷомеа фаъолияти густурда доранд. Дар пешрафти иқтисодиёт, сиёсат, саноат, илму маориф, тандурустӣ, сайёҳиву соҳибдорӣ ва дигар самтҳои муҳими ҷомеа саҳми муносиб мегузоранд.

Нест соҳае, ки ҷавонон дар пешрафти он саҳм надошта бошанд. Боиси ифтихор аст, ки Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон маҳз ба ҷавонон така мекунанд ва дар яке аз суҳбатиҳои иброн намуданд, ки мо дар сиёсати худ ҷавононро неруи

созандаву бунёдкор, пешбарандаи ҷомеаи навини кишварамон ва ояндаи халқамон эълон кардем ва дар ҳалли ҳамаи масъалаҳои ҳаёти ҷомеа ва давлат то имрӯз ба онҳо така мекунем. Дар маҷмӯъ, ҷавонон дар рушду нумӯи кишвар саҳми арзишманд доранд.

Хизмати ҳарбӣ мактаби мардонагӣ, майдони шарафу ифтихор нангу номуси миллӣ ва роҳи тай кардаи мардони ватандӯсту кавипайкар мебошад. Аз ҳар як хизматчиӣ ҳарбӣ устувориву диловарӣ ва содиқбуданро ба ин касби пуршарафу пурифтихор талаб менамояд. Аз ин лиҳоз, дар интихоби касби ҳарбӣ ҷавононро зарур аст, ки бо иродаи қавӣ пешаи касб кунанд.

Дар ин вазъи ноорому пешгӯинашавандаи ҷаҳон масъулияти ҳифзу ҳимояи кишвар бештар ба зимаи хизматчиёни ҳарбӣ ва махсусан ҷавонон воғузор мебошад. Аз ин рӯ ҷавонон-хизматчиёни ҳарбиро мебошад, ки бо як дилу як маром, иродаву рӯҳияи шикастнапазир дар касби интихобкардаи худ, ба савганди худ содиқ бошанд. То нафаси охирин ба Президент ва халқу Ватан содиқона хизмат намоянд.

Майори гвардия
Саидакбари АБДУЛЛО,
қисми ҳарбии 051054

Муассис:
Гвардияи миллии
Ҷумҳурии Тоҷикистон

сомонаи расмӣ: www.gmjt.tj
E-mail: gmjt.info.tj@mail.ru

Оғози нашр:
25 январи соли 2006

Ҳайати таҳрир:

Сардори шӯъбаи иттилоот ва робита бо ҷомеа
полковники гвардия
Ҳайринисо Комилзода,
Неъматуллои Холик,
Саидшо Амирзода,
Саодат Сатторова –
хабарнигорон.

Мушовирон:

Фармондеҳи Гвардияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон генерал-лейтенанти гвардия Бобочон Чамолзода, раиси Кумитаи қор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, раиси Иттифоқи ҷавонони Тоҷикистон Раҳмонзода Абдулло Қурбоналӣ, муовини раиси Ҳаракати ҷамъиятии ваҳдати миллӣ ва эҳёи Тоҷикистон Рудобаи Мукаррам.

Идораи мохнома ба андешаҳои муаллифони маводҳо на ҳама вақт ҷонибдор аст. Масъулияти саҳеҳии санаду иқтибосҳо ба зиммаи муаллифон аст. Маводҳо аз АМИТ «Ховар» истифода шуданд.

Рӯнома дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти рақами 706 аз 20 январи соли 2006 ба қайд гирифта шудааст.

Дизайн: А. Насриддинов

Суратгир: М. Шоев

Адади нашр: 500 нусха